

Arrest

nr. 282 240 van 21 december 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reybenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE KAMERVOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 augustus 2022 tot weigering van de afgifte van een studentenvisum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. EGGERMONT, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 mei 2022 dient verzoeker een aanvraag in voor tot afgifte van een visum lang verblijf (type D), om studies aan te vatten in België.

1.2. Op 4 augustus 2022 neemt verweerder een beslissing tot weigering van afgifte van het visum. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“De betrokkene heeft niet voldoende elementen aangebracht om de administratieve overheid te overtuigen dat het verblijf in België niet het voorwerp zal zijn van misbruik. Immers, bij het nalezen van de ingevulde vragenlijst voorgelegd bij de visumaanvraag blijkt dat de gegeven antwoorden vage algemeenheden en , onnauwkeurigheden bevatten die aantonen dat de betrokkene zich niet afdoende en

op een ernstige manier geïnformeerd heeft betreffende de voorziene studies, hetgeen men tenminste kan verwachten van iemand die dure studies in Europa wil aanvatten en besloten heeft zich te engageren in een ernstig studieproject. Het geheel van de antwoorden toont aan dat de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag worden gesteld. Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 61/1/3 §2, 5° van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene geeft geen overtuigende verklaring van de band tussen de vroeger gevolgde studies en de gewenste toekomstige studies ; hij haalt geschiedenis en economie aan, maar op een zeer vage en niet concrete manier. Hij heeft ook weinig zicht op het voorziene studieproject (hij haalt 5 vakken aan zonder enige details). Kortom, het lijkt er sterk op dat de kandidaat de procedure voor andere doeleinden dan studies zou gebruiken.

Als zodanig vormen de voorgelegde stukken voldoende bewijsmateriaal dat twijfel doet rijzen over de gegrondheid van het verzoeken het doel van het gevraagde verblijf. Concluderend wordt het verzoek afgewezen op grond van artikel 61/1/3 §2 van de wet van 15/12/1980, gewijzigd door de wet van 11 juli 2021 die in werking trad op 15 augustus 2021, en het visum kan niet worden afgegeven."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op:

"Schending van de materiële motiveringsplicht, alsook schending van de formele motiveringsplicht, zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsverplichting, de redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen.

Schending van artikelen artikel 61/1/3§2,5° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. (B.S., 31 december 1980)."

Hij betoogt als volgt:

"Doordat de minister stelt dat het verzoek afgewezen wordt daar de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag worden gesteld;

Doordat de minister stelt dat het er sterk op lijkt dat de kandidaat de procedure voor andere doeleinden dan studies zou gebruiken;

Terwijl artikel 61/1/3 §2 stelt dat :

"De minister of zijn gemachtigde weigert een aanvraag, ingediend overeenkomstig artikel 60, indien:

...

5° er is bewijs of er zijn ernstige en objectieve redenen om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies."

Dat de wetgever dus expliciet stelt dat er ernstige en objectieve redenen zijn om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies.

Dat de wetgever dus niet louter aangeeft dat er "redenen" moeten zijn om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen, maar uitdrukkelijk eraan toevoegt dat die redenen ernstig en objectief dienen te zijn;

Dat de motiveringsverplichting die de wetgever oplegt, dus strenger is dan een loutere motivering;

Dat de minister in de beslissing verwijst naar de vage antwoorden die verzoeker zou hebben gegeven op de vragenlijst die hem werd voorgelegd;

Dat de minister niet ingaat op welke vragen verzoeker dan wel vaag zou hebben beantwoord en verzoeker enkel kan vermoeden dat het buikgevoel van de gemachtigde van de minister de beslissing stuurde;

Dat buikgevoel echter niet voldoende is om de motivering zoals vereist door de wetgever te schragen.

Dat de minister bovendien stelt dat er geen band is tussen zijn vorige studie en de studie die hij wenst aan te vatten, maar hierbij volkomen voorbijgaat aan de attestatie van de werkgever van verzoeker, een hotelketen, waar verzoeker manager is;

Dat de link tussen het feit dat hij momenteel al manager is en de studie "hotelmanagement" echter evident is;

Aangezien de minister stelt dat de antwoorden op de vragenlijst vaag waren en er te weinig details werden gegeven;

Dat verzoeker op de ambassade een half uurtje kreeg om 6 vragen in te vullen, wat hij naar goeddunken deed;

Dat mocht er een diepgaand onderzoek zijn gebeurd, het beweerde tekort aan details misschien nog een argument had geweest, doch dat als de minister slechts een korte evaluatie voorziet en afneemt, hij niet mag verwachten dat er een roman wordt geschreven;

Dat daarenboven herhaald wordt dat er geen enkel bewijs is en zelfs geen enkele objectieve reden is waaruit zou kunnen afgeleid worden dat het verblijf van verzoeker andere doeleinden zou dienen dan de studie

Dat de beslissing dan ook volstrekt onnauwkeurig en in strijd met de wet werd gemotiveerd;"

2.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder op basis van de antwoorden van verzoeker op een vragenlijst heeft geoordeeld dat de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag worden gesteld waardoor "Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 61/1/3, §2, 5° van de wet van 15.12.1980. [...]" Ook in de nota hamert verweerder op het feit dat de bestreden beslissing steunt op de "eigen, vage en onnauwkeurige verklaringen" van verzoeker zoals weergegeven in de vragenlijst. Aldus werd voor het nemen van de bestreden beslissing doorslaggevend belang gehecht aan de antwoorden van verzoeker op de vragenlijst. Verzoeker betoogt onder meer dat verweerder niet concretiseert welke vragen hij vaag zou hebben beantwoord.

2.3. Noch in de bestreden beslissing noch in de nota worden de concrete antwoorden weergegeven die verzoeker zou hebben geformuleerd op de betrokken vragenlijst. De Raad stelt op basis van administratief dossier vast dat de antwoorden geformuleerd door verzoeker op de vragenlijst, waarop de bestreden beslissing steunt, totaal onleesbaar zijn. Hiermee geconfronteerd ter terechtzitting stelt verweerder geen beter leesbaar exemplaar te kunnen voorleggen (PV terechtzitting van 17 november 2022). Nochtans is zoals gezegd deze vragenlijst blijkens de bestreden beslissing een cruciaal stuk. Zonder dit stuk is de Raad in de onmogelijkheid om na te gaan of verweerder is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot zijn beslissing is gekomen. Door deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad te stellen, maakt verweerder de wettigheidscontrole op zijn beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). De vernietiging van de bestreden beslissing dringt zich dan ook op om voormelde reden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 augustus 2022 tot weigering van de afgifte van een studentenvisum wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA